

Una multinacional fabricant de productes informàtics ha fet pública una enquesta que evidencia que el 43% dels homo sapiens ibèrics insulta, crida o directament “pega” al seu ordinador quan aquest no li fa cas, és a dir, quan la màquina no es comporta d’acord amb les expectatives de l’usuari. La ira, l’agressivitat o la violència són emocions legítimes del individu, i la història de les civilitzacions ho ha deixat ben clar. Ara bé, aquesta mena de conductes contra un objecte inanimat, com ho és l’ordinador, és una estupidesa que, a més, resulta completament absurda i, sobretot, inútil, encara que els píxels de la pantalla tremolen, com si patiren, si al monitor li amollem un calbot. Entre els usuaris violents, més d’un 50% reconeixia que havia estat a punt d’agredir els seu ordinador alguna vegada, però que finalment es reprimia. L’enquesta també revela que, per a l’usuari, és molt més satisfactori agredir que insultar, i que el la part de la computadora on es focalitza l’agressivitat és preferentment el ratolí, seguit del monitor, la impressora i el teclat. Però fins a cert punt és natural: si hom treballa amb ordinadors, quan un superior compromet l’operari en una situació laboral que ell creu injusta, és possible que la computadora s’emporte la pitjor part. Però, ¿per què? ¿És tracta de la contenció d’un atac contra un altre homo sapiens? Agredir l’ordinador és una conducta absolutament idiota, però no perquè l’usuari no tinga raó sinó perquè no focalitza, no canalitza amb la desitjada efectivitat la seua violència. Si quan l’ordinador no funciona amb la desitjada normalitat, l’usuari insultara Bill Gates per la seua ineptitud per la lamentable seguretat del Windows, o amengara a Bush pel monopoli informàtic que afavoreix, o es negara a les ordres no conveniades del “jefe”, segur que un altre gall cantaria.